

16 Μαρτίου 2017

Ταπείνωση, ταπεινότητα και ταπεινός άνθρωπος... (Δρ. Δημήτριος Καραγιάννης, Παιδοψυχίατρος - Ψυχοθεραπευτής)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όλα όσα βλέπονται τα φωτίζει ο ήλιος,

και όλα όσα γίνονται με λογική
τα ενισχύει η ταπείνωση.
Όταν απουσιάζει το φως,
όλα είναι σκοτεινά
και όταν απουσιάζει η ταπείνωση,
όλα τα κατορθώματά μας είναι άχρηστα.

Αγ. Ιωάννης Κλίμακας.

Τί μπορεί να σημαίνει η ταπείνωση σ' ένα κόσμο που έχει αυτοπροσδιορισθεί ως κοινωνία της αγοράς; Σε μια κοινωνία που, έχοντας ως στόχο της το κέρδος, πουλάει το κάθε τι; Η διαφήμιση και το marketing δεν αφορούν μόνο κάποια καταναλωτικά προϊόντα, αλλά και την πολιτική, τις τέχνες, τον αθλητισμό, ακόμη και τη φιλανθρωπία. Πώς μπορεί κάποιος, σε ένα κόσμο που έχει αποθεώσει την προβολή και τις δημόσιες σχέσεις, να αναφέρεται στην ταπείνωση δίχως να γίνεται γραφικός;

Πώς να προβληθεί η ταπεινότητα ως αξία, όταν ο όρος ταπεινός παραπέμπει σ' ένα κακομοίρη, καημένο, μίζερο και απομονωμένο άνθρωπο που δεν έχει επιτύχει κάτι σημαντικό ή ,αν καταφέρει κάτι, δε θα το χαρεί, αφού αν το αναγνωρίσει ως σημαντικό, τότε θα έχει υπερηφανευθεί;

Είναι ταπεινός ο άνθρωπος που δεν έχει κοπιάσει επιμελημένα, ώστε να ολοκληρώσει ένα έργο; Είναι ταπεινός ο άνθρωπος που δεν έχει βιώσει έντονα ευχαριστικά κάποιο τομέα της ζωής όπως εργασία, επιστήμη, τέχνες, σπορ, έρωτα, οικογένεια; Η αναγνώριση της προσπάθειας σημαίνει και το γκρέμισμα της πνευματικότητας;

Είναι ταπείνωση το να είσαι ένας γκρίζος άνθρωπος, δίχως έντονους τόνους και λαχτάρεις; Ένας άνθρωπος που δεν λαχτάρησε ποτέ να ανεβεί ψηλές κορφές, να ερωτευθεί, να ζήσει έντονα;

Είναι ταπείνωση αν θεωρείσαι επιφανής το να καταδέχεσαι να συναναστρέφεις κάποιους λιγότερο σημαντικούς;

Είναι ταπείνωση το να μιλάς περιφρονητικά για τα όποια χαρίσματα σου ή τις όποιες ικανότητές σου και να εξαναγκάζεις με τον τρόπο αυτό τους άλλους γύρω σου να σου επαναλαμβάνουν ακατάπαυστα πόσο αξίζεις;

Η ταπείνωση δεν απαιτεί προσπάθεια, καθώς αποτελεί τον καρπό της κατανόησης της ανθρώπινης ύπαρξης. Στο βαθμό που συνειδητοποιείται η μετοχή στην κοινή πανανθρώπινη μοίρα, η βεβαιότητα του θανάτου προσφέρεται ως μέτρο της ζωής. Όχι βέβαια ως παραίτηση από κάθε τι που μπορεί να ομορφαίνει και να χαριτώνει την ύπαρξη, αλλά ως μέτρο των ορίων της ύπαρξης.

Η συνειδητοποίηση ότι κανείς δεν έχει πετύχει κάτι εντελώς μόνος του, αλλά ότι αυτό είναι αποτέλεσμα ενεργειών πολλών ανθρώπων, δίνει το μέτρο της γελοιότητας εκείνων που θεωρούν τον εαυτό τους αυθύπαρκτο.

Πίσω από ένα επιστήμονα που έχει ανακαλύψει μια μοναδική, πρωτότυπη ανακάλυψη, έχει προϋπάρξει στο διάβα των αιώνων ένας τεράστιος αριθμός ανθρώπων που έχουν προσφέρει τις γνώσεις που του επέτρεψαν να στηριχθεί για να χτίσει και αυτός ένα ψηλότερο σκαλί.

Πίσω από έναν αθλητή που πρωτεύει, υπάρχει μια οικογένεια που του έχει συμπαρασταθεί, ένας ή πολλοί προπονητές που τον έχουν καθοδηγήσει, ομάδα φυσιοθεραπευτών και αθλητιέτρων που τον έχουν φροντίσει, οικονομικοί χορηγοί. Υπάρχει και το ταλέντο που μπορεί να διαθέτει, αλλά για το οποίο δε συνέβαλε περισσότερο από ό,τι κάποιος που βρέθηκε εκ γενετής σε ένα αναπηρικό αμαξίδιο.

Η πραγματικότητα ότι κάποιος μπορεί να είναι πολύ πετυχημένος σ' ένα τομέα της ζωής δεν υποτιμά το γεγονός ότι σ' άλλους τομείς της ζωής μπορεί να υποφέρει αισθητά και ότι αργά ή γρήγορα θα καταστραφεί ανεπανόρθωτα αν πιστεύει στην ψεύτικη παντοδυναμία του.

[συνεχίζεται]